

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 133

гр. София, 28.02.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 15-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Дончева

Членове: Красимир Маринов
Капка Павлова

като разгледа докладваното от Красимир Маринов Въззивно търговско дело № 20211001001087 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258-273 ГПК.

Образувано е по жалби, както следва:

1) Въззивна жалба вх. на СГС № 336191/09.07.2021 г. – п. к. 08.07.2021 г., подадена от Н. Т. чрез адвокат Д.Г. срещу решение № 260990/18.06.2021 г., постановено по търг. дело № 1080/2020 г. по описа на Софийски градски съд в частта му, с която са отхвърлени като неоснователни предявените от жалбоподателя срещу „Луксиммо“ ООД искиове, както следва: по чл. 95, ал. 1 ЗАПСП за горницата над 147.95 лева до 1 056.03 лева, за сумата от 420 лева - имуществени вреди за претърпени загуби от разноски за адвокатска помощ и нотариални такси и за сумата от 648 лева - неимуществени вреди.

Жалбоподателят счита решението в обжалваната му част за неправилно поради нарушение на материалния закон и необоснованост.

Излага съображения в подкрепа на твърденията си, че: 1) неправилни били изводите на съда относно релевантния размер на вредите и приложимото право; 2) липсата на доказателства за реализирани ползи от страна на ответника се дължала не по вина на ищеца, а поради отхвърлено от съда искане за събиране на информация по чл. 95д (стар чл. 95г), което било в нарушение на съдопроизводствените правила; 3) нотариалният препис от линка на нарушението, извършен на 04.03.2020 г., било допустимо, относимо и необходимо доказателство, поради което изключването му от доказателствения материал по делото от първоинстанционния съд било необосновано; 4) обезщетението за претърпени загуби под формата на заплатено адвокатско възнаграждение за доброволно уреждане на спора било пряка и непосредствена последица от нарушението, поради което се дължало на ищеца и 5) авторът следвало да бъде обезщетен във връзка с претърпените неимуществени вреди по повод нерегламентираното използване на снимките му.

Поради това, жалбоподателят моли апелативния съд да отмени решението в обжалваната му част и постанови ново, с което уважи изцяло исковите претенции като осъди ответника да заплати

на ищеца сумата от 1 976.08 лв., от която 908.08 лв. - обезщетение за имуществени вреди, като разлика между претендираното обезщетение от 1 822.53 лв. и присъденото от СГС в размер на 500 лв.; 420 лв. - претърпени загуби в пълния ѝ размер, който СГС отхвърля изцяло; 648 лв. - обезщетение за неимуществени вреди до пълния оставащ размер, който СГС отхвърля изцяло. Претендира и присъждане на разноски.

Прави доказателствено искане: да се приемат като писмени доказателства приложените към въззивната жалба 2 бр. извадки от калкулатора „Getty Images“.

В двуседмичния срок по чл. 263, ал. 1 ГПК насрещната страна „Луксиммо“ ООД чрез адвокат К.М. е подала отговор, с който оспорва въззивната жалба и моли въззивния съд да я остави без уважение като неоснователна и потвърди решението в обжалваната му част. Претендира присъждане на разноски.

2) Насрещна въззивна жалба вх. на СГС № 343370/12.08.2021 г., подадена от „Луксиммо“ ООД чрез адвокат К.М. и мл. адвокат С. М. срещу същото решение, но в частта му, с която дружеството е осъдено да заплати обезщетение за пропуснати ползи в размер на разликата между платеното доброволно обезщетение до 500 лв., а именно 147.95 лв.

Жалбоподателят счита решението в обжалваната му част за е недопустимо, евентуално неправилно - материално незаконосъобразно и необосновано.

Излага съображения в подкрепа на твърденията си, че: 1) Съдът неправилно приел, че нормата в разпоредбата на чл. 95а, ал. 1, т. 1 ЗАПСП била приложима извън случаите, в които няма достатъчно данни за размера на иска, но и когато съдът го намери за справедливо. Тази норма била единствено предвидена като правна възможност за ищеца да предяви иска си в определени граници, но не можело да се тълкува като воля на законодателя да определи справедлив минимум. В случая ищецът дори не претендирал обезщетение въз основа на тази норма и в този смисъл приложението на тази норма било в нарушение на диспозитивното начало и решението на съда в тази му част се явявало недопустимо; 2) В настоящия случай имало достатъчно данни за определяне на размера на дължимото обезщетение, дори при така установената от съда фактическа обстановка. Съответно решението в тази част се явявало материално незаконосъобразно поради липсата на материални предпоставки за приложението на нормата. Неправилно било нормата на чл. 95а, ал. 1, т. 1 ЗАПСП да се прилага като законоустановено поощрение за ищец, който не успял да докаже претенцията си съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест; 3) Съдът не взел предвид и наличието на някои предпоставки за отхвърляне на иска в цялост или поне в размера над вече платеното, включително за приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД.

Поради това, жалбоподателят моли апелативния съд да обезсили като недопустимо, евентуално - да отмени като неправилно, решението в обжалваната му част, както и да присъди на ответника всички направени по делото разноски. Също така, моли на основание чл. 402 ГПК, с оглед обезсилването / отмяната на съдебното решение, да бъде отменено обезпечението на бъдещ иск, допуснато с определение № 6763 от 12.05.2020 г. по гр.д. № 3862/2020 г. по описа на СГС, поради отпадане на причината, поради която е било допуснато, както и да бъде обезсилена издадената обезпечителна заповед от 13.05.2020 г.

В двуседмичния срок по чл. 263, ал. 1 ГПК насрещната страна Н. Т. чрез адвокат Д.Г. е подала отговор, с който оспорва насрещната въззивна жалба и моли апелативния съд да я остави без уважение като неоснователна и потвърди решението в обжалваната му част.

3) Частна жалба вх. на СГС № 343373/12.08.2021 г., подадена от „Луксиммо“ ООД чрез адвокат К.М. срещу определение № 263972/28.07.2021 г. по горепосоченото дело на градския съд в частта му, с която е оставено без уважение искането по чл. 248, ал. 1 ГПК на дружеството за изменение на постановеното по делото решение в частта за разносните, съгласно което е намалено заплатеното адвокатско възнаграждение от „Луксиммо“ ООД.

Жалбоподателят счита определението в обжалваната му част за неправилно и незаконосъобразно, поради което моли апелативния съд да го отмени в частта, с която е оставено без уважение искането с правно основание чл. 248, ал. 1 ГПК на „Луксиммо“ ООД за изменение на постановеното по делото решение в частта му за разносните и вместо него да постанови ново, с което да бъдат присъдени в пълен размер направените от ответника разноски съгласно представените списък с разноски и доказателства за тяхното изплащане; евентуално - да бъдат присъдени в действителния законоустановен минимум от 625.18 лв.; в частта, с която е уважено искането на ищеца за присъждане на направените от него разноски за адвокатско възнаграждение, като остави без уважение искането на ищеца да му бъдат присъдени сторените разноски за адвокатска защита.

Н. Т. чрез адвокат Д.Г. от САК е подал отговор, с който оспорва частната жалба като неоснователна и моли апелативния съд да потвърди определението в обжалваната му част като правилно и законосъобразно.

4) Частна жалба вх. № 345289/25.08.2021 г. – п.к. 24.08.2021 г., подадена от Н. Т. срещу същото определение, но в частта му, с която е оставена без уважение молбата му по чл. 248 ГПК относно направените в хода на производството по обезпечение на бъдещ иск разноски във връзка с платена държавна такса.

Жалбоподателят счита определението в обжалваната му част за неправилно и незаконосъобразно, поради което моли апелативния съд да го отмени в тази му част и да постанови ново, с което осъди „Луксиммо“ ООД да заплати на ищеца съразмерно с уважената част от иска, направените в хода на производството по обезпечение на бъдещ иск разноски във връзка с платена държавна такса.

„Луксиммо“ ООД чрез адвокат Т. Д. е подало отговор, с който оспорва частната жалба като неоснователна и моли апелативния съд да потвърди определението в обжалваната му част като правилно и законосъобразно.

Настоящият съдебен състав намира всяка една от жалбите за редовна и процесуално допустима – депозирана е в законоустановения срок от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалване и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което, а и доколкото процедурата по администрирането им е осъществена, въззивният съд дължи произнасяне по същество на жалбите и разглеждането им в открито съдебно заседание с призоваване на страните, каквото е насрочено за 28.02.2022 г. от 14.00 ч. с разпореждане на съда от 05.01.2022 г.

Не следва да се уважава доказателственото искане на въззивника Н. Т. за приемане като писмени доказателства на приложените към въззивната му жалба 2 бр. извадки от калкулатора „Getty Images“, тъй като същите са могли да бъдат посочени за събиране и представени в срок в първоинстанционното производство, поради което и представянето им на настоящия етап на производството се явява преклудирано, като същевременно не са и нови доказателства по см. на чл. 266, ал. 2 ГПК за да бъдат допуснати за пръв път пред въззивния съд, а няма допуснати и

нарушения на съдопроизводствените правила, поради което и не са налице основанията на чл. 266, ал. 3 ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, съдията-докладчик

ОПРЕДЕЛИ:

Приема за разглеждане въззивна жалба вх. № 336191/09.07.2021 г. – п.к. 08.07.2021 г., подадена от Н. Т. срещу решение № 260990/18.06.2021 г. по търг. дело № 1080/2020 г. по описа на Софийски градски съд в частта му, с която са отхвърлени исковите претенции; насрещна въззивна жалба вх. № 343370/12.08.2021 г., подадена от „Луксиммо“ ООД срещу същото решение, но в частта му, с която дружеството е осъдено да заплати обезщетение за пропуснати ползи в размер на разликата между платеното доброволно обезщетение до 500 лв., а именно 147.95 лв.; частна жалба вх. № 343373/12.08.2021 г., подадена от „Луксиммо“ ООД срещу определение № 263972/28.07.2021 г. по горепосоченото дело на градския съд в частта му, с която е оставено без уважение искането по чл. 248, ал. 1 ГПК на дружеството за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските, съгласно което е намалено заплатеното адвокатско възнаграждение от „Луксиммо“ ООД и частна жалба вх. № 345289/25.08.2021 г. – п.к. 24.08.2021 г., подадена от Н. Т. срещу същото определение, но в частта му, с която е оставен без уважение молбата му по чл. 248 ГПК относно направените в хода на производството по обезпечение на бъдещ иск разноски във връзка с платена държавна такса.

Оставя без уважение доказателственото искане на въззивника Н. Т. за приемане като писмени доказателства на приложените към въззивната му жалба 2 бр. извадки от калкулатора „Getty Images“.

Докладва делото съобразно мотивите към настоящото определение.

Настоящото определение **не подлежи** на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____